

må anses for en rimelig leje. Ændringsforslaget forkastedes ved 2. behandling.

Ved 3. behandling vedtoges lovforslaget med 100 stemmer (S, RV, SF) mod 72 (V, KF og Uafh).

64. Lov for Færøerne om ophævelse af lovbestemmelser om renten af udlån mod pant i fast ejendom. (Boligminister *Carl P. Jensen*). [A. sp. 307. C. sp. 55].

Skriftlig fremsættelse ^{20/11} (F. sp. 1121). 1. beh. ^{27/11} (F. sp. 1281). Partiernes ordførere: Dupont, Heilesen, Hanne Budtz, Helge Larsen, Zastrau og Grøndahl. 2. beh. ^{4/12} (F. sp. 1417). 3. beh. ^{6/12} (F. sp. 1528). *Loven stadfæstet 19. december 1962.* (Lovt. nr. 397).

Ved loven ophæves følgende bestemmelser:

1. Lov af 6. april 1855, hvorved rentefoden i visse tilfælde frigøres og straf for åger forandres m. v., samt alle tidligere lovbestemmelser, der begrænser rentefoden.

2. Lov nr. 52 af 27. marts 1912 om rentebevillinger.

3. Lov nr. 362 af 16. december 1933 om ændringer i lov nr. 52 af 27. marts 1912 om rentebevillinger.

Som begrundelse herfor anføres i bemærkningerne til lovforslaget:

„Det færøske lagting har vedtaget at ophæve de endnu gældende ældre lovbestemmelser, der fastsætter maksimum for renten af udlån mod pant i fast ejendom.

Under henvisning hertil har Færøernes landsstyre anmodet om, at der for folketinget må blive fremsat forslag til lov om ophævelse af de pågældende bestemmelser.

Ifølge de omhandlede bestemmelser må der ikke af lån mod sikkerhed i fast ejendom ydes eller oppebæres højere rente end 4 pct. p. a., idet der dog ved særlig bevilling kan gives tilladelse til at forhøje renten til 5 pct. p. a.

Der gælder ikke i den øvrige del af landet i dag nogen begrænsning i fastsættelsen af renten, idet den senest gældende rentelov (lov nr. 285 af 3. juli 1942 om renten at udlån mod pant i fast ejendom, der ikke blev sat i kraft på Færøerne) blev ophævet ved lov nr. 158 af 7. juni 1958.“

Lovforslaget mødte i folketinget tilslutning fra samtlige partier